

ler, Gedder, Suder og Aborrer og alle de Fisk, man kalder Graafisk. Denne Aalegaard er ganske uhensigtsmæssig, og en saadan bør ganske sikkert ikke findes i et Farvand, som staar i Forbindelse med og er en Del af Randers Fjord og Gudenaen. I et saa fiskerigt og rationelt drevet Farvand bør ikke findes saa stærkt fangende og ødelæggende Indretninger som Aalegaarden ved Resenbro. Og jeg vil gaa et Skridt videre: Vi skal endogsaa op til Silkeborg, og dér skal vi se, om det ikke var muligt — vi prøvede det allerede for 14 Aar siden — at lave et virkelig rationelt Fiskepas for Laksefiskens videre Opgang forbi Silkeborg, og at gøre det saaledes, at den kan ske i større Omfang. Vi maa over Silkeborg lige op til Ry Mølle og se paa alle de Aal, som gaar i Aalekisterne dér; det er saa langt fra at være en ringe Mængde, at Fiskeriet tværtimod er bestemmende for hele Aalefiskeriet eller Mangelen paa Aalefiskeri, havde jeg nær sagt, i Silkeborg-Sørne.

Alle disse Spørgsmaal maa tages op, naar vi tager fat for Alvor paa at revidere Bestemmelserne om Fiskeriet i Randers Fjord og Gudenaen, og at vi skulde kunne gøre alt det i denne Samling, hvis den højtærede Landbrugsminister omarbejder dette Lovforslag til et Revisionsforslag, tvivler jeg meget om. I samme Øjeblik som et saadant Lovforslag fremlægges, rejser sig den gamle Strid mellem Fjordfiskerne og Højlandsfiskerne. Jeg tror ikke paa Muligheden af at opnaa Enighed og faa et godt og holdbart Resultat i denne Samling. Man behøver blot at se paa Spørgsmaalet om Frisenbold Fiskerigaard. Af en tidligere Taler er det blevet omtalt, at der var Adresser i Gang for at bevare denne Fiskerigaard, men saadanne Adresser og Navneunderskrifter gav han ikke meget for. Jeg billiger ikke, at det ærede Medlem siger noget saadant uden ligefrem bestemt at nævne, hvad det er, han sigter til. Man maa ikke tro Folk paa deres Ord, naar de underskriver en Adresse, men man skal søge deres Motiver, og de er af en saadan Natur, at de ikke kan nævnes i denne Forsamling. Men saa er deres Motiver jo af en aldeles smudsig Karakter. Jeg kan lide at kalde Katten for Kat, hvis man først har fundet den, og jeg vil opfordre det ærede Medlem til, om han maatte vide Besked, da at tale rent ud, i alt Fald i det Udvalg, som maatte blive nedsat, saa at vi kan komme til Bunds i Sagen. Jeg vil tilraade, at vi følger den højtærede Minister og vedtager

det foreliggende Lovforslag, men at vi samtidig anmoder den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt baade paa Spørgsmaalet om Aabningen af Frisenbold Laksegaard, Erhvervelsen af Aalegaarden ved Resenbro og endvidere Aabningen af Laksepasset ved Silkeborg og af Aalekisten ved Ry Mølle, saaledes at vi, naar vi tager fat paa det store Fiskeriordnings-spørgsmaal til næste Aar og her under sætter Gudenaen som et Kapitel for sig, har tilstrækkeligt Materiale. At vi alle sammen har god Villie til at se at faa et godt Resultat ud af Arbejdet, maa selv det ærede Medlem, der repræsenterer Randers (Mortensen), føle sig overbevist om. Selv om der er misfornøjede Folk derovre, der klager over, at vi Aar efter Aar udsætter Afgørelsen af denne Sag, saa har det ærede Medlem indrømmet, at den hidtil har været udsat af plausible, antagelige Grunde. Hvis Sagens Behandling nu atter udsættes et Aar, men paa-begyndes i Begyndelsen af næste Samling, vil jeg anse det for at være fuldstændig i sin Orden, da det vilde være mindre rigtigt, om vi nu gav os til at lovgive paa Fiskeriomraadet om saa specielle Anliggender som de her foreliggende i Stedet for at vente, til vi kan tage hele det samlede Fiskerispørgsmaal op under eet. Jeg skal derfor anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Fremme.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valgekreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacob Christensen: Efter den udførlige Omtale, som det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) nylig har givet denne Sag, kan jeg indskrænke mig til en kort Bemærkning, idet jeg kan sige, at jeg i det væsentlige er enig med det ærede Medlem; dog synes jeg, at den højtærede Landbrugsminister ved at fremsætte Forslag om, at Sagen nærmere skal undersøges, i Virkeligheden har søgt at raade Bod paa det, hans Forgænger har undladt, idet en Undersøgelse forlængst burde være foretaget. Naar man nu i de Egne, som Forslaget vedrører, er bange for en ny Udsættelse, er det, fordi man ikke kan forstaa, at Afgørelsen af denne Sag skal udsættes i det uendelige, da der allerede har været Tid til at foretage den Undersøgelse, som Landbrugsministeren nu stiller Forslag om, idet Forslag om Sagens Udsættelse sidst blev fremsat allerede den